

La cultura no es suspèn, es prorroga

MANIFEST

La crisi del COVID-19 afecta tothom, tots els sectors, i el sector de la cultura és un dels més perjudicat de tots. I ho és per diferents motius: en primer lloc, perquè vàrem ser els primers forçats a aturar la nostra activitat arran de l'estat d'alarma; en segon lloc, perquè serem el últims a tornar a poder treballar —alguns experts vaticinen que no hi tornarem, fins a principis o mitjans del 2021— i, finalment, perquè molts o inclús la majoria de treballadors del sector no tindran cap mena d'ajuda, per culpa d'una normativa obsoleta que avui dia el govern encara no s'ha dignat a modificar amb la finalitat d'acomodar-la a la realitat.

Aquest fet hauria d'implicar que la societat, en general, i les administracions, en particular, es bolquessin a ajudar-lo. A mil anys llum d'aquesta idea antropològica d'assistir el més feble, molts ajuntaments estan anul·lant —i no posposant, que és el que demana el sector— els seus compromisos contractuals amb els artistes. Els consistoris, conscients que els artistes no reclamaran legalment per por de no ser contractats mai més, aprofiten que són la part forta del contracte per, algunes vegades amb base legal i altres sense, suspendre els esmentats compromisos, al·legant, en el millor dels casos, que hauran de destinar els diners inicialment pressupostats per a cultura a serveis socials. O sigui, que desatendran unes persones per ajudar unes altres.

En aquest sentit, si els ajuntaments no tenen la sensibilitat necessària per posposar —i no suspendre— els seus compromisos o per pagar el preu dels contractes encara que aquests no es duguin a terme, milers i milers de famílies, enguany, podrien tenir una renda anual pràcticament igual a zero.

Però, per si això no fos suficient, la situació no suposa únicament la suspensió dels compromisos adquirits pels consistoris sinó també l'estancament dels processos administratius que, tenint en compte la previsió amb què es negocia en el nostre sector, afectaran negativament la contractació de l'any vinent castigada, prèviament, per una previsible retallada de les partides culturals dels pressupostos municipals.

Si es compleixen totes aquestes previsions representarà la desaparició d'una part molt important del teixit artístic català —i de la seva cadena de valor.

Malgrat tot, els artistes surten als balcons a regalar la seva música, ofereixen concerts gratuïts a internet i pugen gratuïtament tot tipus de contingut musical a les xarxes socials amb l'única finalitat de donar un cop de mà a la resta de persones en aquest ardu confinament.

DEMANEM

Així, doncs, comprendreu que reclamem a les administracions públiques —i convindreu que també demanem a la societat i a les seves entitats representatives suport en forma de pressió en el supòsit d'una manca de sensibilitat institucional— el següent:

1. Que es mantinguin les partides pressupostàries destinades a cultura i festes dels pressupostos municipals.
2. Que no es resolguin els contractes o compromisos de les actuacions i aquestes es posposin a una altra data de l'any en curs (per l'artista, posposar-ho a l'any vinent, fa insostenible la seva situació econòmica actual).
3. Que, davant la impossibilitat d'ajornar les actuacions a una data del mateix any i com estan fent alguns ajuntaments, les administracions públiques paguin el preu del contracte en concepte d'indemnització.

Podeu adherir-vos al manifest aquí.

© 2020 Cultura en Lluita

#LaCulturaNoEsSuspenEsProrroga

Davant de l'allau d'anul·lacions d'esdeveniments culturals i degut a la fragilitat del sector creatiu, artistes de totes les disciplines i els seus respectius equips en totes les seves àrees de desenvolupament, ens unim en una sola demanda i crit per conscienciar als programadors públics i privats que tenen la potestat de prendre la única decisió responsable:

#LaCulturaNoEsSuspenEsProrroga.

Un poble sense cultura és un poble mut i per a preservar-la cal poder-la seguir creant.